

ALLE ELEVER KAN GØRES DYGTIGERE

” Der er jo virkelig sket meget, siden jeg begyndte at undervise. Vores felt er i konstant udvikling.

Else Trier, gymnasielærer, Vestegnen HF og VUC

Engang så Else Trier sig selv som dirigenten i klassen, der skulle sørge for at få klasserummet til at spille. Nu ser hun snarere sin rolle som en sparringspartner, der skal få eleven til at reflektere over sin egen faglige læring og udvikling.

Else Trier må være det, mellemledere kalder "omstillingsparat", ovenikøbet en glad omstillingsparat medarbejder. Hun har undervist siden 1980 og har været gennem flere nye bekendtgørelser og reformer og endnu flere nye pædagogiske strømninger. Og hun synes, det er fantastisk.

"Der er jo virkelig sket meget, siden jeg begyndte at undervise. Vores felt er i konstant udvikling. Der sker hele tiden noget, og der er hele tiden nyt at forholde sig til," siger Else Trier, der ud over at være cand.mag. i dansk og historie også har en grad i datalogi og en etårig uddannelse som læsepædagog.

"Engang var jeg som dirigenten i klasseværelset, der skulle få det hele til at spille. Nu er undervisning jo noget helt, helt andet. Det er snarere korte forløb, hvor man som lærer guider eleverne," siger Else Trier, der foruden at undervise almindelige hf-klasser også underviser særlige hf-klasser for ordblind, som de har skabt og udbyder på Vestegnen HF og VUC, hvor hun er ansat.

Trods nye bekendtgørelser og pædagogiske strømninger er der én ting, der altid har virket i de snart 40 år, hun har undervist i gymnasiale uddannelser. Og det er at have klare læseplaner, siger hun. Det gælder for de almindelige klasser, hun har i dansk og historie, men i lige så høj grad for klasserne for ordblind.

"Der skal være klare formål, og der skal være en tydelig struktur i undervisningen, så det også er klart, at vi kan nå det, og hvad de skal lære. Og så skal de lære at tage gode og strukturerede noter," siger Else Trier.

Blandt andet derfor er hun optaget af, hvordan ny teknologi kan implementeres i undervisningen. Især for ordblind er der masser af redskaber at hente der.

"Der er så mange måder, hvorpå man kan inddrage ny teknologi. Man kan for eksempel lave en visuel tidslinje i tre dimensioner, eller man kan inddrage Siri på iPhone'en ved at indtale et svært dansk ord, og så skriver den det. Eller man kan bruge skriveprogrammernes stavforslag," siger Else Trier begejstret og tilføjer:

"Hvis vi skal gøre vores elever til gode digitale borgere, er det vigtigt, at vi har den dimension med. Og mindst lige så vigtigt, at vi har tiden til at forberede os, hvis vi skal eksperimentere med, hvordan vi kan gøre undervisningen endnu bedre. Men alle de sparekrav, der nu bliver lagt ned over sektoren, er jo decideret dræbende! Jeg tager mig tiden til at forberede mig, men jeg synes, at jeg skal kæmpe for det."

Respekt for den enkelte

Hun har flere solskinshistorier om sine ordblind elever. Den, hun oftest fortæller, handler om en elev, der ikke kunne alfabetet, da han begyndte i 1.hf. Han endte med at bestå i skriftlig dansk og få 12 i sin større skriftlige opgave, SSO.

"Han var højt begavet, han var bare ordblind. I dag er han en velrenommeret arkitekt," fortæller Else Trier.

Noget af det vigtigste er at give eleverne personlig feedback, mener Else Trier. Det er det, der gør, at eleverne føler sig set, og at de bliver taget alvorligt. De får derfor vejledning i næste trin i deres faglige udvikling.

"Alle elever kan gøres dygtigere. Og det gør vi ved at respektere dem og tage dem alvorligt, så de tager sig selv alvorligt. Vi skal lytte til dem og opfordre dem til at reflektere over sig selv, og hvor de er i deres udvikling," siger Else Trier.

For at få eleverne til at tænke nærmere over deres styrker og svagheder benytter

hun sig af såkaldt refleksionsskrivning. Det vil sige, at eleverne først får fem minutter til at tænke over, hvad de især vil arbejde med omkring den kommende stil. Så skriver de den. Og derefter gennemgår de selv stilen og bruger fem minutter på at skrive og reflektere over, hvilke styrker og svagheder de selv synes, deres stil har.

"Når jeg gennemgår stilen, forholder jeg mig til deres egne refleksioner. Jeg gennemretter den ikke, men snakker med den enkelte om, hvordan vedkommende har tænkt sig at arbejde videre med det. På den måde kommer vi hele paletten rundt, i stedet for at det bare er mig, der sidder og sætter røde streger. Det har givet virkelig gode resultater, så jeg har holdt et lille oplæg om det for mine danskkolleger," siger Else Trier.

Læringsstationer

Else Trier har også ladet sig inspirere af cooperative learning og stationenlæreren, to andre metoder til at variere og differentiere undervisningen. Ved stationenlæreren bliver klasseværelset lavet om til "stationer", hvor eleverne kan gå fra post til post og lære om det faglige stof, som de har læst op på. De kan lave quizzer og give hinanden test i stoffet, der bliver gennemgået, fortæller hun:

"Eller det kan være, de kan lave en test til hinanden i, hvor mange metaforer de kan finde i en tekst. Eller eleverne skal fungere som vismænd og bliver interviewet af de andre om, hvad de har fundet frem til. Der er mange muligheder, og det er meget spændende at arbejde med. Jeg er dybt fascineret af, hvordan det at undervise har udviklet sig gennem tiden. Jeg er overbevist om, at eleverne nu får meget mere ud af undervisningen, end da det for mange år siden var tavleundervisning." ●